

కథావేదిక

మంచి కథల్ని మళ్ళీ మళ్ళీ చదువుకోవడం కోసం కథలన్నింటినీ ఒకే గుత్తిగా అందిస్తున్నాం.

గడియారం ఏడుగంటలు కొట్టింది. నిద్రపోతున్న ప్రసాద్ ఒక్కసారి ఉలిక్కి పడి లేచాడు. గబగబా తయారయ్యాడు. టేబుల్పైన టిఫిన్ రెడిగా ఉంది.

టిఫిన్ తినటం ఆయిందన్నట్లు ప్లేటు శబ్దం చేసాడు. గ్రహించిన సుధ కాఫీ తెచ్చి నిశ్చలంగా టేబుల్పైపెట్టి వచ్చినంత వేగంగా వంటింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది.

కాఫీ కూడా గబగబా త్రాగేసి పిల్లలూ “టా.. టా..” అంటూ బయటకొచ్చాడు. మధ్యతరగతి కుటుంబంలో పుట్టాడు, ప్రసాద్. ఆయినా చిన్నప్పటి నుండి ఆశ ప్రసాద్ కి తనకాళ్ళపై తామ విలబడ్డాక, ఎలాగైనా కారు కొనుక్కోవాలని కోరిక. ఉద్యోగం వచ్చినప్పుడు త్వరలో డబ్బు కూడబెట్టి కొనుక్కుందామనుకున్నాడు.

ప్రభుత్వోద్యోగం వచ్చింది. తండ్రి, తల్లి బంపంతులై మేనత్తకూతురు సుధను పెళ్ళిచే ముకున్నాడు. కుటుంబం కట్టం డబ్బుతో కారు కొనుక్కోవాలని ఆశపడేవాడు. కాని మేనత్త చిల్లిగవ్వ కూడా ఇవ్వలేదు. కట్టం తేలేదన్న వెంపత్ మధను నిర్లక్ష్యంగా చూస్తాడు.

ఇప్పుడు మరల మనసులోని కోరిక సింహామనం వేసుకుని కూర్చుంది. ఇంక అప్పైనా చేసి కారు కొనాలని తీర్మానించుకున్నాడు. మధకి కారుకొనటం ససేమిరా ఇష్టంలేదు. “మనకెందుకండి, జీతాలపై జీవితం నెట్టుకొచ్చేవాళ్ళం” అంటుంది.

ఆయినా ప్రసాద్ ససేమిరా! అన్నాడు. “ఆయినా లోను తీసుకుని కారు కొనుక్కనేది మేము, నాలోను నేను తీర్చుకుంటాను. మీ ఆయ్య ఏమైనా కడతాడా” కట్టం ఇవ్వలేదన్న ఉక్రోశం బయటకుకక్కాడు.

ఆసలు కారు కొనేవరకు ఈమాట సుధకి చెప్పకూడదనే అనుకున్నాడు ప్రసాదు. కాని బ్యాంకులో కావలసిన పేపర్లు, సాలరీ సర్టిఫికేటు చూడగానే మేనేజరు లోను ఇస్తానని గ్రీన్ సిగ్నల్ ఇచ్చాడు. ఆ సంతోషం పట్టలేక చెప్పేసాడు. అందుకే ఇద్దరూ ఘర్షణపడాల్సి వచ్చింది.

బ్యాంకు ముందుకి రాగానే స్కూటర్ ఆపాడు. టైం చూసుకున్నాడు. మరలా ఆలోచనలోపడ్డాడు. ఇంటిదగ్గరి కారు గేరేజ్ లో చెప్పాడు. ఏదైనా సెకండ్ హ్యాండ్ ఎంబాసి డర్ కారు వస్తేచెప్పండి. నేను కొనుక్కుంటా

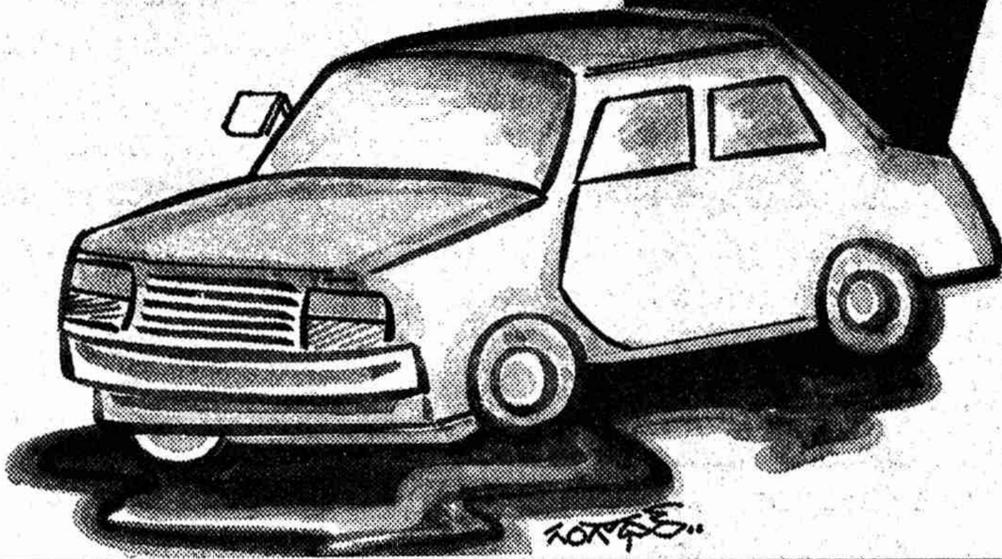
నని. మూడోరోజు కారు గ్యారేజ్ నుండి కబురు వచ్చింది. వెళ్ళాడు.

“మంచి ఎంబాసి డర్ కారు సార్, జబర్లస్తు గుంది. చూడండిసార్” గ్యారేజ్ ఓనర్ చూపించాడు.

పరిశీలనగా చూశాడు ప్రసాద్, పెట్రోల్ ఇంజన్ కారు. బాడీ బాగానే ఉంది అక్కడక్కడా రంగుపోయింది. నీట్లు బానే ఉన్నాయి. “ఏమోడల్ ది, ఎన్ని కిలోమీటర్లు ఇస్తుంది, ఇన్నూరెన్సు చేయించారా” అంటే, ఇంతో కారు గురించి తెలిసిన నాలెడ్జ్ తో అడి

కారుమోజు

- కోట భగవద్గీతశ్రీ

బిజ్

తల్లి (కొడుకుతో):- "ఒరేయ్! తమ్ముడెందుకు ఏడుస్తున్నాడో చూడరా." కొడుకు:- "నన్ను డిస్ బర్బ్ చేయకమ్మా! నేను వాడి బిస్కెట్లు తింటూ బిజ్గా వున్నాను."

విశ్వాసం

కప్టమర్ (డాక్ సెల్లర్ తో):- "ఈ కుక్కకి విశ్వాసం ఎక్కువని నమ్మకం ఏంటి?" డాక్ సెల్లర్:- "నేను ఈ కుక్కని బదుస్వార్ల మ్యూను. ప్రతిసారి ఇంటికి తిరిగిచ్చేసింది."

ఫెయిల్

షీలా:- "మాలా, అన్ని సబ్జెక్టులోనూ ఫెయిల్ అయ్యావా? అదెలా?" మాల:- "అనీ వ్రాసాను కాబట్టి అన్నింటిలోనూ ఫెయిల్ అయ్యాను."

ఎంగేజ్డ్

రాము:- "నిన్న ఫోన్ చేస్తానని చెప్పి చేయలేదే?" రాహుల్:- "బదింటినించి ఏడింటివరకు ట్రై చేస్తూనే వున్నా! ప్రతిసారి ఎంగేజ్డ్ వచ్చింది." రాము:- "అరే! అలా ఎలా అయ్యింది? నేను రిసీవర్ ని చెవి దగ్గర పెట్టుకొని కూర్చున్నానే."

చెప్పులు

రాజు:- "రాము నువ్వు వేసుకున్న చెప్పుల జత ఏంటి అలా వుంది? కుడి కాలికేమా బ్లూ కలర్ చెప్పు, ఎడమ కాలికేమా బ్లూ కలర్ చెప్పు." రాము:- "ఇందులో విచిత్రమేముంది? ఇలాంటిదే ఇంకొక జత మా ఇంట్లో ఉంది."

- జి.శారద

గాడు. "తొంభైఆరు మోడల్ సార్. లీటరుకి పదమూడు కిలోమీటర్లు ఇస్తుంది, ఇన్నూర్ లేదు మీరు చేయించుకోవాలి" అన్నాడు గ్యారేజీవాడు.

"ఆహా! రేటింత్?" తొంభైఆరు మోడల్ అంటే ఫరవాలేదనుకుంటూ రేటు అడిగాడు.

"నలభైవేలు సార్" చెప్పాడు వాడు.

"అమ్మో! అంతా?! ఇన్నూర్ కూడా లేదు. రంగు అక్కడక్కడా వెలిసిపోయింది. నేను ఇంజను కూడా డీజల్ డి మార్చుకోవాలి. ఆపని కూడా నీకే ఇస్తాను. ఇంకోమాట చెప్పు." బేరం పెట్టాడు. "మీరు ఇంటి దగ్గరవాళ్ళు కాబట్టి, నాకమీపను వదులుకుంటా సార్, ముప్పైవేలు ఇవ్వండి." ముందు కారుపని తనకే కదా వచ్చేది అన్నట్లు చెప్పాడు గ్యారేజీ మెకానిక్.

ఒక్కసారిగా పదివేలు తగ్గించేసరికి ప్రసాదు ఉక్కిరి బిక్కిరి అయ్యాడు. తన సమయస్ఫూర్తికి తననే అభినందించుకుంటూ "సరే, ఇంజను మార్చి క్రొత్త డిజల్ ఇంజన్ వేసి, రంగు మార్చడానికి ఎంత అవుతుందో లెక్కేసి చెప్పు" అన్నాడు ప్రసాదు.

"లక్షా పదివేలు అవుతుంది సార్. కూలీ కూడా కలుపుకుని" చెప్పాడు మెకానిక్.

"సరే! నువ్వు ఎవ్వరికీ మాట ఇవ్వకు రెండు, మూడు రోజుల్లో కలుస్తాను" అని చెప్పి వచ్చేసాడు.

ఇంటికి వచ్చి డబ్బు లెక్కచూసుకున్నాడు. పోయిన నెలలోనే పాడిన చిట్ డబ్బు తనదగ్గర యాభైవేలు ఉన్నాయి. అంటే లక్ష రూపాయలు లోన్ తీసుకోవాలి. తాకట్టుపెట్టడానికి కనీసం మేనత్త బంగారమైన పెట్టలేదు పెళ్ళికి.

లక్ష రూపాయలు లోనంటే, అమ్మో! గుండెలపై చెయ్యి వేసుకున్నాడు. ఒకప్రక్క భయంగానే ఉంది. మరలా కారుపైన మోజు. చివరికి ఆశే జయించింది. అప్పటి నుండి లోనుకోసం పేపర్లు పెట్టి బ్యాంకు చుట్టూ తిరుగుతున్నాడు.

కారు హారన్ మ్రోగింది. ఆలోచనలోంచి బయటపడ్డాడు. మేనేజరు కారు అప్పుడే లోపలికి వచ్చింది. స్కూటర్ పార్క్ చేసి బ్యాంక్ లోపలికి నడిచాడు. ముందు తన ఎకౌంట్ లో ఉన్న డబ్బు డ్రా చేసుకుని, మేనేజర్ క్యాబిన్ లోకి వెళ్ళాడు.

"రావయ్యా! రాకూర్చో. నా సర్వీస్ లో ఎటువంటి పెండింగ్ లేకుండా శ్యాంక్షన్ అయ్యింది వెంటనే దానిని సార్ రిగా నీలోనే." మేనేజర్ ఏదో గొప్ప ఫేవర్ చేసినట్లు ప్రసాద్ వంక చూస్తూ కళ్ళాగరేసాడు.

"థాంక్యూసార్.. థాంక్యూ వెరీమచ్" షేకండ్ ఇస్తూ చెప్పాడు ప్రసాద్.

"ఇదుగోనయ్యా నీ లక్ష రూపాయలకి చెక్. మరి నా..." అంటూ నసిగాడు.

ముందు చేసుకున్న ఒప్పందం ప్రకారం మేనేజర్ చేతిలో ఐదువేలుపెట్టి చెక్కు తీసుకుని హుషారుగా బయటపడ్డాడు.

ప్రసాద్ మనసు గాలిలో తేలుతోంది. కారు కొనేసి భార్యాపిల్లలతో షికార్లు, పార్టీలకు అటెండ్ అవుతున్నట్లు, కొలీగ్స్ కారు చూసి ఈర్ష్య పడుతున్నట్లు ఏవేవో ఊహలు.

అనుకున్న ప్రకారం కారుకొని, ఇంజన్ మార్చి రంగువేయించి, ఇన్నూర్ చేసేసరికి తడిసి మోపెడైంది. తీసుకున్నలోను, చిట్ డబ్బు కాక పైన మరో పదిహేనువేలు అయ్యింది. ఆఫీసులో కొలీగ్ దగ్గర వడ్డీకి తీసుకున్నాడు.

"గురూ, కారు కొన్నావు పార్టీ ఇవ్వు." కొలీగ్ మొహమాట పెట్టేసరికి వెయ్యిరూపాయలు ఖర్చు పెట్టి వాళ్ళను శాంతపరచాడు.

అనెలంతా కారునిండా డీజెల్ వేసుకుని హుషారుగా తిరిగాడు. పిల్లలకు సిటీ అంతా త్రిప్పి చూపించాడు. కొలీగ్ తో షికార్లు. ఆ నెలంతా ప్రసాదు భూమీద నిలబడలేదు.

అసలు భాగోతం రెండోనెల నుండి మొదలయ్యింది. ఐదువందల కిలోమీటర్లు తిరిగాడేలేదో రిపేరు వచ్చింది. గ్యారేజీకి తీసుకెళ్ళాడు. మెకానిక్ మరుసటిరోజు రమ్మన్నాడు. వెళ్ళేసరికి, "రిపేరు పర్ ఫెక్ట్ సార్" అంటూ మూడువేలు బిల్లు చేతిలోపెట్టాడు. గుండె గుభేలుమంది. "ఇంత అయ్యిందేమిటి? ముందే చెప్పాద్దా! అయినా మొన్ననే కదా కొత్త ఇంజను వేసి బాగుచేశావు. ఇంతలో మళ్ళీ రిపేరు ఎట్లావచ్చింది" ఆవేశంగా అన్నాడు ప్రసాదు.

"అంతేసార్, కంపెనీ నుండి వస్తే ప్రాబ్లమ్స్ ఉండవు. ఇంజను మార్చేస్తే ఏకారుకైనా వస్తాయి." అది సహజం అన్నట్లు నింపాదిగా అన్నాడు.

ఇంక చేసేదేముంది రేపు జీతాలు తీసుకోగానే డబ్బు ఇవ్వాలి. "సరే, రేపు ఇంటికి వచ్చి డబ్బు పట్టుకెళ్ళు" చెప్పి కారు తీసుకొని వెళ్ళాడు.

ఆరునెలలు తిరిగేసరికి దాని రిపేర్ కే పాతిక, ముప్పైవేలు అయ్యాయి. పైగా లోనుకు ఇంట్రస్ట్ కట్టటంలేదని బ్యాంకు నుంచి నోటీసులు ఒకదాని మీద ఒకటి వచ్చిపడుతున్నాయి. రెండు నెలల నుంచి ఇంట్లో కూడా వంట సామాను తేవటంలేదని సుధ టిఫిన్, కాఫీ కూడా ఇవ్వటం మానేసింది. ఒకటి కూర. రెండు పూట్లా అదే. పిల్లల స్కూల్ నుండి కబురు వచ్చింది. ఫీజు రెండు నెలల నుండి కట్టటం లేదని. పిల్లలు పుట్టిన దగ్గర నుండి ప్రతి పండక్కి

క్రొత్తబట్టలు కొనేవాడు ప్రసాదు. ఆటువంటిది, మొన్న దసరా, దీపావళికి బట్టలు కూడా తీసుకోలేదు.

రెండు మూడు నెలలు గడిచేసరికి ఇంట్లో పరిస్థితి మరీ దారుణం అయ్యింది. ఆఫీసులో అప్పిచ్చిన కొలిగీకాక, మిగతావాళ్ళ దగ్గర కూడా వెయ్యి, రెండు వేలు అప్పుచేసాడు. ఇంతకు ముందు పది రూపాయలు కూడా ఎక్కడో అడిగి ఎరుగడు.

సుధ మాట్లాడటంలేదు. ఇంటికెళ్ళితే పిచ్చిపట్టినట్లుంది. ఆఫీసులో అప్పుల బాధ భరించలేక శెలవు పెట్టాడు. ఏగలంతా ఎక్కడో తిరిగి రాత్రికి ఇంటికి చేరుకున్నాడు. త్రాగుడు కూడా అలవాటయింది.

పరిస్థితి గమనించింది సుధ. ఇక కల్పించుకోకుండా పరిస్థితి చెయ్యి దాటిపోతుంది. అందుకే భర్త కోసం ఎదురుచూస్తూ కూర్చుంది. రాత్రి గడియారం పది గంటలు కొడుతుంది.

ప్రసాద్ ఇంట్లో అడుగుపెట్టాడు. నేరుగా పడుకునేందుకు వెళ్ళబోయాడు.

“ఎమండీ! అన్నం పెడతాను కాళ్ళు కడుక్కు రండి” అంది సుధ.

“తను, తనే నమ్మలేనట్లు సుధవైపు చూసాడు.”

ఒకవైపు ఆకలి మండిపోతుంది. వెళ్ళి టేబుల్ దగ్గర కూర్చున్నాడు. అన్నం వడ్డించింది సుధ. గబ గబా తివేసాడు. ఎన్నో రోజులుంచి అన్నం తిననట్లుంది పరిస్థితి చూస్తుంటే. భర్త ఆకలి చూసి సుధకి కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతరం అయ్యింది. “పాపిష్టిదాన్ని, ఇన్సూరెన్సు పంజానికీపోయి మనిషిని పట్టించుకోలేదు” అనుకుంటూ కొసరి కొసరి వడ్డించింది.

అన్నం తిని వెళ్ళిపడుకున్నాడు. కడుపు నిండేసరికి ఏడుకున్న వెంటనే నిద్రపట్టింది.

గాఢనిద్రలో ఉన్నాడు, రేప్పొద్దున మాట్లాడాలి అనుకుంటూ తనూ నడుంవాల్సింది సుధ.

“ఎమండీ, టైం ఎనిమిదైంది లేవండి” పిలిచింది సుధ.

ఉలిక్కిపడి లేచాడు ప్రసాదు. “నేను, వెళ్ళటం లేదు డ్రిస్టియో చెయ్యకు” అని ప్రక్కకు తిరిగాడు.

“విన్న సాయంత్రం మీ ఆఫీసు వాళ్ళు వచ్చారు. మీరు ఆఫీసుకు కూడా వెళ్ళటంలేదట. తీసుకున్న అప్పుకాలుకు డబ్బు కోవాలని అడిగారు. ఆయన రాగానే చెప్తానని పంపేశాను” చెప్పింది సుధ.

సుధ మాటలు వినేసరికి నిద్రమత్తు దెబ్బకు వదిలింది. “ఎమండీ! ఇప్పటికైనా మించిపోయింది లేదు. కారు అమ్మేసి ఎవరి డబ్బులు వారికి ఇచ్చేయండి. చేతిలో డబ్బు ఉన్నప్పుడే కొనుక్కోదాం. ఇప్పుడు అది లేకున్నా, లేని లోటులేదు. ఆ కారు వైన శ్రద్ధ, ఖర్చు పిల్లలపై పెట్టండి. వాళ్ళు మంచి స్థితిలోకి వెళ్ళితే, ఒక కారేమిటి కావలసినన్ని కొనుక్కోవచ్చు” నచ్చజెప్పింది సుధ.

భార్య మాటలకు తల ఊపటానికి ఇగో అడ్డం వచ్చింది. అందుకే మానంగా స్నానానికి బాత్రూమ్ లోకి వెళ్ళాడు.

స్నానంచేసి, టిఫిన్ తిని ఆఫీసుకు బయలుదేరినంతసేపూ సుధ మాటలే వినబడుతున్నాయి. అంతకుమించి దారి కనిపించటంలేదు. డబ్బుతేపాటు ఇంక కొన్నిరోజులుంటే పరువూ పోయేలా ఉంది. ఆలోచించుకున్నాడు.

ఒక స్థిరనిర్ణయానికి వచ్చినవాడిలా, ఊపిరి తీసుకుని, ఆఫీసుకు వెళ్ళేముందు గ్యారేజికి వెళ్ళి కారు అమ్మపెట్టమని, బేరం చూడమని చెప్పాడు.

ఆ సాయంత్రానికే వాడు ఇంటికి వచ్చాడు. “సార్, మంచి బేరం వచ్చింది. కారు చూస్తామన్నారు, చూపిస్తారా!” అడిగాడు.

కారు చూసుకుని ‘లక్ష’కంటే ఎక్కువ ఇవ్వనని చెప్పాడు కస్టమర్. గొల్లుమన్నాడు ప్రసాద్. తన బాధ చెప్పుకున్నాడు. “మొత్తం ఇప్పటివరకు అంతా చూస్తే రెండు లక్షలదాక అయింది సార్. మరోమాట చెప్పండి” బ్రతిమాలే ధోరణిలో అన్నాడు ప్రసాద్.

“సరే సార్! ఇంకో పదివేలు ఎక్కువ చేసుకోండి” అంతకంటే పెంచేది లేనట్లు చెప్పాడు కస్టమర్.

చచ్చినోడి వెళ్ళికి వచ్చిందే కట్టుమన్న సామెత గుర్తొచ్చింది. “సరే” అన్నాడు ప్రసాద్.

రేపు వచ్చి క్యాష్ ఇచ్చి కారు తీసుకుపోతానని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. సగం బరువు దిగినంతగా ఫీలవుతూ ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టాడు ప్రసాద్.

భర్త నిర్ణయానికి సంతోషపడింది సుధ.

కారు అమ్మివేయగా వచ్చిన డబ్బు కొంత లోను తీర్చి, మిగతా ఆఫీసులో తీసుకున్న వారికి సర్దేడు. మిగిలిన లోను ప్రతినెలా జీతంలో కట్టలా నిర్ణయం తీసుకున్నాడు.

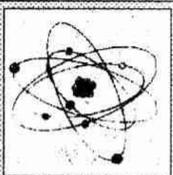
మళ్ళీ ఇలాంటి పొరపాటు చెయ్యకూడదని గట్టిగా ఒట్టుపెట్టుకుని, భార్య సలహాకి మనస్సులోనే ‘హ్యాట్సాఫ్’ చెప్పుకున్నాడు. అప్పట్నుంచి ఏపనిలోనైనా భార్య నిర్ణయం తీసుకుని, సలహా తీసుకుని పనిచేయటం అలవాటు చేసుకున్నాడు. ఒడిదుడుకులు లేకుండా

సాఫీగా సాగుతోంది సంసారం. ఈ విషయం గుర్తొచ్చినప్పుడల్లా భార్యను బాధపెట్టినందుకు “సారీ.. సుధా డియర్” అంటూంటాడు.

నవ్వుకుంటుంది సుధ.

న్ను షాపింగ్

ప్రీగా వస్తే పినాయిలయినా తాగేసి క్యాండిడేట్స్ వున్నారంటే మనం నమ్మం. కానీ ఇటీవల ఆస్ట్రేలియాలోని ఓ పట్టణంలో ఓ షాపు ఓనర్ ఈ విధంగా ప్రకటన ఇచ్చాడట. ‘మా షాపు తెరిచిన వెంటనే న్నంగా ఎవరైతే ముందుగా ముగ్గురు లోపలికి ఎంటరవుతారో వారికి పదిహేను వేల రూపాయల క్యాష్, మంచి డ్రెస్ ఇస్తామని’ ప్రకటించారట. ఈ ప్రకటన వచ్చిన మర్నాటినుండి న్నంగా ఆడా, మగా తేడాలేకుండా తెల్లవారురూమునుండే వీధుల వెంట పరుగెడుతూ ఈ షాపుముందు పడిపోతులు కాస్తున్నారు. నేను ముందంటే నేను ముందని లోపలికి తోసుకు వెళ్ళడానికి ట్రై చేస్తున్నారు. ఆ షాపు ఓనర్కి ఆ జనాన్ని కంట్రోల్ చేయడం సాధ్యం కావడంలేదట. ఈ విషయమైన జనాన్ని, సేల్స్ దృష్టిలో పెట్టుకుని ఈనెల 18వ తేదీ వరకూ ఈ ఆఫర్ని సాడిగించాడట. అక్కడే ప్రభుత్వం ఈ విధమైన ఎడ్వర్టైజ్మెంట్కి ఏమీ అభ్యంతరం చెప్పక పోవడంతో ఆ ఓనర్ తెగ ఆనందపడిపోతున్నాడట. ఏదీఏమైనా 50 శాతం డిస్కాంట్, ఒకటి కొంటే మరొకటి ప్రీ అని చూస్తాంగానీ, ఇలా న్నంగా షాపింగ్ చేయడం అనేది కొత్త ప్రక్రియే. ఏమైనా ప్రజలు ప్రీగా వస్తాందంటే ఏం చెయ్యడానికైనా సిద్ధమే అని రుజువైంది. ఖాతాదారులను ఆకట్టుకోడానికి ఆ బిజినెస్ మాన్ ఈ టెక్నిక్ ఉపయోగించాడన్నమాట. ముందుగా వచ్చిన ముగ్గురికి డ్రెస్లు, పెద్ద టవల్ ఇస్తున్నాడట. మిగతావారు కూడా నిరుత్సాహపడకుండా స్పార్టిసిపేట్ చేసిన ప్రతి ఒక్కరికి ఒక టర్నీ టవల్ ఉచితంగా ఇస్తున్నాడట ఆ ఓనర్. అది తమకెంతో సంతోషాన్ని కలిగించిందని శలవిచ్చారు ఆ న్న సుందరులు. ఇదేదో సరేగానీ ఈ న్న సుందరులను, సుందరీమణులను చూడ్డానికి జనం వేలం వెర్రిగా ఎగబడుతున్నారు.

-రాజ్

